

دو رفتار در میان مردم رواج دارد که هر دو از مصادیق کفر است: طعنه زدن در نسب و نوحه گری بر مُرده.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «اُتْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطُّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالتِّيَاخَةُ عَلَى الْمَيِّتِ»: «دو رفتار در میان مردم رواج دارد که هر دو از مصادیق کفر است: طعنه زدن در نسب و نوحه گری بر مُرده».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که دو رفتار در میان مردم استمرار خواهد داشت که هر دو از مصادیق کفر می باشند؛ کسی از آنها سالم نمی ماند مگر آن که الله متعال او را مصون و محفوظ دارد. اولین آنها عیبجویی از نسب ها و تحقیر آنها می باشد. و دومین رفتار، بلند کردن صدا به هنگام مصیبت از دست کسی به علت نارضایتی از تقدیر می باشد. این دو رفتار کفر اصغر می باشند که هرکس مرتکب آنها شود، در واقع مرتکب شعبه ای از شعبه های کفر شده است که باعث کافر شدن و خارج شدن وی از دین نمی شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6361>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

